

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

Debata ustrukturyzowana

Charakterystyka

Debata ustrukturyzowana polega na zorganizowanej i moderowanej (kierowanej) dyskusji w grupie osób poprzez wymianę argumentów dotyczących wybranego tematu. Może przebiegać według określonego scenariusza.

Temat debaty ustrukturyzowanej jest z góry ustalony. Powinien być sformułowany w taki sposób, aby zaangażować uczestników w dyskusję. Jednocześnie nie może być łatwy ani szybki do rozstrzygnięcia, ponieważ debata nie przyniesie wówczas spodziewanego rezultatu.

Wiele technik debaty ustrukturyzowanej wymaga przydzielenia uczestnikom określonych ról. W niektórych sytuacjach może być konieczne wcześniejsze przygotowanie się osób biorących udział w dyskusji – zdobycie niezbędnych informacji i przygotowanie argumentów na poparcie przyjętych tez.

Zadaniem uczestników debaty może być np. aktywny udział w rozwiązywaniu problemów oraz udzielanie odpowiedzi na pytania problemowe na podstawie wspólnych dociekań, rozważań i wniosków.

Prowadzący debatę ustrukturyzowaną (tzw. moderator) wprowadza w temat dyskusji i pilnuje jej przebiegu (w tym zachowania podziału na role), udzielając głosu uczestnikom. Każda debata powinna się zakończyć krótkim podsumowaniem rezultatów i omówieniem najważniejszych wniosków – z reguły to także należy do obowiązków moderatora.

Za pomocą tej metody można zweryfikować umiejętności kognitywne kandydata oraz kompetencje społeczne (np. sposób odnoszenia się do osób prezentujących odmienne stanowiska czy radzenia sobie w różnych kontekstach i narzuconych rolach). Uczestnik debaty ustrukturyzowanej powinien wykazać się m.in.: pogłębioną wiedzą na dany temat, umiejętnością prezentowania własnego stanowiska (w tym umiejętnością komunikowania się i tworzenia spójnych wypowiedzi), a także umiejętnością oceny stanowiska innych osób.

Asesor przysłuchuje się debacie i weryfikuje efekty uczenia się poszczególnych kandydatów. Istotne są jego kompetencje w zakresie umiejętności interpretacji zachowania uczestników podczas dyskusji, jak również umiejętności stosowania narzędzi do weryfikacji debaty.

Wyniki uzyskane za pomocą tej metody są z reguły powtarzalne niezależnie od miejsca i czasu prowadzenia walidacji.

Należy przy tym pamiętać, że gdy weryfikacji podlega wypowiedź kandydata, wszelkie zaburzenia w rozmowie (np. zmiana tematu), mogą mieć wpływ na ostateczny wynik. Jest to szczególnie szkodliwe, gdy nowy wątek dotyczy efektów uczenia się, które nie były ujęte w scenariuszu debaty. Asesor, który postępuje w ten sposób, nierzetelnie wykonuje swoje obowiązki. Jednak nawet w przypadku mniej istotnych zaburzeń, efekt takiego postępowania może np. zmienić atmosferę sprawdzania. W rezultacie kandydat może zmniejszyć swój udział w dyskusji, przestać odpowiadać tak szczegółowo lub szczerze. Rodzi to też stres u osoby podchodzącej do walidacji, co może skutkować gorszym wynikiem.

Przestrzeganie reguł wynikających z ról asesora, kandydata oraz dodatkowych (narzuconych przez daną metodę i technikę) jest jednym z czynników pomagających w zachowaniu neutralności i obiektywności walidacji. W debatach ważną funkcję pełni moderator, który ma dbać o swobodę i równość wypowiedzi wszystkich uczestników oraz o

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

poruszenie wszystkich tematów dyskusji w wyznaczonym czasie.

Etapy walidacji, na których rekomenduje się stosowanie danej metody

Debatę ustrukturyzowaną najczęściej stosuje się do diagnozowania i weryfikacji efektów uczenia się danej osoby.

Z badania Cedefopu (agencji zajmującej się rozwojem i promocją edukacji zawodowej i uczenia się przez całe życie w Unii Europejskiej) wynika, że debata (ustrukturyzowana i [swobodna](#)) jest stosowana w 13 państwach. W dziewięciu państwach używa się jej zarówno na etapie identyfikowania, jak i weryfikacji efektów uczenia się, a tylko w dwóch – na etapie dokumentowania.

Zakres efektów uczenia się, które można sprawdzać daną metodą

Wskazówki dotyczące efektów uczenia się, które można sprawdzać za pomocą debaty ustrukturyzowanej, mają charakter orientacyjny.

Należy pamiętać, że wybór danej metody zawsze musi wynikać z analizy efektów uczenia się zdefiniowanych dla danej kwalifikacji.

Debata ustrukturyzowana pozwala na sprawdzenie wiedzy (i stopnia jej rozumienia) oraz szeregu umiejętności i kompetencji społecznych związanych m.in. z wszechstronną analizą różnych zagadnień i z komunikowaniem się. Należą do nich np.:

- krytyczne myślenie,
- analizowanie i ocenianie np. faktów, zjawisk, metod oraz zależności między nimi,
- sięganie do różnych źródeł,
- formułowanie myśli i wypowiedanie ich na forum publicznym,
- poprawne argumentowanie i kontrargumentowanie,
- patrzenie na problemy z różnych perspektyw,
- umiejętność wymiany koncepcji z innymi ludźmi,
- rozumienie innych ludzi i korzystanie z ich doświadczeń,
- krytyczne spojrzenie na własne koncepcje i ich weryfikowanie,
- umiejętność uczestniczenia w zespołowym rozwiązywaniu problemów.

Debata ustrukturyzowana umożliwia kandydatowi zaprezentowanie swojej wiedzy i kompetencji społecznych. Za pomocą tej metody można także weryfikować umiejętności potrzebne do planowania różnych działań, organizowania pracy i przestrzegania reguł.

[Wskazówki dotyczące efektów uczenia się, które można sprawdzić za pomocą metody Debata ustrukturyzowana](#)

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

Mocne i słabe strony debaty ustrukturyzowanej

Mocne strony	Słabe strony
<ul style="list-style-type: none"> • pozwala stosunkowo dokładnie zidentyfikować efekty uczenia się kandydata • może być skuteczna w sprawdzaniu wiedzy kandydata oraz szeregu umiejętności związanych z krytycznym myśleniem, kojarzeniem faktów i komunikowaniem się z innymi • pozwala na sprawdzenie grupy osób w tym samym czasie • łatwo ją zorganizować	<ul style="list-style-type: none"> • w zależności od zastosowanej techniki, walidacja za pomocą tej metody może być czasochłonna (do czasu trwania samej debaty należy dodać czas potrzebny uczestnikom na przygotowanie się) • w zależności od zastosowanej techniki (np. debaty oksfordzkiej) walidacja może wymagać znacznych nakładów finansowych (np. na wynajem sali, zatrudnienie osób w charakterze publiczności) • wpływ na wyniki mogą mieć czynniki takie jak indywidualne cechy kandydatów, styl ich komunikowania się oraz subiektywne oceny asesorów (metoda ta jest dość podatna na tzw. efekt egzaminatora)

Ograniczenia w stosowaniu

Uczestnicy muszą być dokładnie poinformowani o celach i przebiegu debaty prowadzonej za pomocą wybranej techniki, inaczej osiągnięte przez nich wyniki mogą być zaniżone.

Zastosowanie tej metody może być utrudnione w wypadku kandydatów niedosłyszących, głuchych i głuchoniemych. Osoby, które nie lubią występów publicznych i udziału w dyskusjach, mogą się nie zgodzić na taką metodę weryfikacji.

Kandydaci powinni być dokładnie poinformowani o zasadach prowadzenia debaty ustrukturyzowanej, jej celu i kryteriach oceniania. W przeciwnym razie ich wyniki mogą być zaniżone z powodu braku odpowiedniego przygotowania (np. do debaty oksfordzkiej).

Ograniczeniem w stosowaniu tej metody przez instytucje certyfikujące może być konieczność zgromadzenia grupy osób. Dotyczy to zarówno kandydatów (np. debata oksfordzka wymaga dwóch zespołów składających się z sześciu do ośmiu osób), jak i odpowiedniej liczby asesorów, a w wypadku niektórych technik debaty – także publiczności. Przekłada się to na koszty (np. kadrowe, wynajmu sali) oraz może mieć wpływ na termin walidacji (zależny od zebrania grupy kandydatów i dostępności kadry).

Konieczne zasoby kadrowe i organizacyjno-materialne

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

W przeprowadzaniu debaty ustrukturyzowanej konieczny jest udział odpowiednio przeszkolonego moderatora, który ma zapobiegać m.in. dominowaniu w dyskusji osób z natury dużo mówiących, przekroczeniu czasu, odejściu od tematu). Osoba ta powinna mieć wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne z zakresu m.in.:

- celu, przebiegu i sposobu prowadzenia debaty ustrukturyzowanej;
- zarządzania procesami grupowymi;
- aktywizowania uczestników (np. pobudzania do dyskusji osób z natury cichych lub nieśmiałych);
- podsumowywania wydarzeń i wypowiedzi oraz formułowania wniosków;
- zachowania bezstronności.

W zależności od zastosowanej techniki i liczby kandydatów w grupie, debata ustrukturyzowana może wymagać udziału więcej niż jednego asesora. Osoby te powinny mieć wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne z zakresu:

- celu i przebiegu debaty ustrukturyzowanej;
- charakteru efektów uczenia się, które podlegają walidacji;
- prowadzenia obserwacji jednocześnie kilku osób;
- wnioskowania na podstawie wypowiedzi i zachowania uczestników o osiągnięciu przez nich określonych efektów uczenia się;
- posługiwania się narzędziami weryfikacji (np. kartą oceny debaty);
- branży, w której przeprowadzana jest walidacja.

Ponadto w debacie może być konieczny udział dodatkowych osób w charakterze publiczności lub obserwatorów. Ich rola będzie zależała od zastosowanej techniki. Na przykład może wymagać zadawania pytań kandydatom (debata panelowa) lub głosowania za tym, która strona dyskusji lepiej przedstawiła swoje racje (debata oksfordzka).

Do przeprowadzenia debaty ustrukturyzowanej konieczne są:

- odpowiednie przygotowanie debaty (m.in. wybór techniki, określenie tematu, podział na role, udzielenie uczestnikom informacji niezbędnych do przygotowania się do dyskusji, przygotowanie kart ocen),
- odpowiednio zaaranżowana i duża sala (jej wielkość i ustawienie sprzętów zależy od zastosowanej techniki) – wszyscy uczestnicy dyskusji powinni się dobrze słyszeć i utrzymywać ze sobą kontakt wzrokowy,
- środki techniczne, w tym np. środki niezbędne do zaprezentowania reguł dyskusji (flipchart, tablica, rzutnik multimedialny itp.), mikrofony i sprzęt nagłaśniający, sprzęt do nagrywania (kamera, dyktafon – tylko po uzyskaniu zgody kandydatów na rejestrowanie przebiegu debaty).

Możliwości łączenia debaty ustrukturyzowanej z innymi metodami

Stosowanie debaty ustrukturyzowanej ma zazwyczaj charakter pomocniczy – tą metodą pozyskuje się informacje uzupełniające dane otrzymane za pomocą innych metod, np. obserwacji w warunkach [rzeczywistych](#) i [symulowanych](#).

Z danych Cedefopu wynika, że debata bywa stosowana jako dopełnienie [analizy dowodów i deklaracji](#) (np. w Norwegii i Lichtensteinie).

Przykładowe techniki

Technika to podejście w ramach danej metody wykorzystywane do zbierania i analizowania danych świadczących o posiadaniu przez daną osobę efektów uczenia się.

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

Akwarium

Charakterystyczne dla tej techniki jest prowadzenie dyskusji na wybrany temat przez kilku wybranych uczestników zgromadzonych w kręgu. Pozostałe osoby biorące udział w spotkaniu siedzą wokół uczestników debaty i pełnią funkcję obserwatorów.

Obserwatorami mogą być asesory. Ich zadaniem jest analizowanie przebiegu dyskusji pod kątem doboru i skuteczności argumentacji, respektowania zasad oraz ogólnego przebiegu rozmowy. Funkcja moderatora jest ograniczona do pilnowania, aby przestrzegano reguł dyskusji i czasu jej trwania. Nie powinien on natomiast ingerować w przebieg dyskusji.

Jest to technika zorientowana na proces – ważniejsza jest obserwacja zachowania uczestników, niż wynik debaty (co wypracowano). Pozwala w szczególności na weryfikowanie kompetencji społecznych, a także na sprawdzenie umiejętności debatowania, formułowania argumentów, przedstawiania własnego stanowiska i trzymania się tematu.

Debata oksfordzka

Debata oksfordzka (zwana także studencką) jest techniką opartą na prowadzeniu sporu przez dwa zespoły uczestników, prezentujące przeciwne stanowiska w danej sprawie. Przebiegowi debaty przygląda się grupa obserwatorów.

W debacie oksfordzkiej bierze udział od sześciu do ośmiu osób, które są podzielone na dwa równe zespoły. Jeden z nich broni danej tezy (tzw. propozycja), drugi usiłuje tę tezę obalić (tzw. opozycja).

Ponadto w debacie uczestniczą:

- marszałek (moderator),
- sekretarz (pomocnik moderatora),
- publiczność (obserwatorzy),
- asesory.

Debata odbywa się według ściśle określonych reguł, które są pokrótce zaprezentowane w Ramce 1.

Ramka 1. Reguły debaty oksfordzkiej

1. Każdy członek zespołu odgrywa inną, uzgodnioną wcześniej z grupą rolę. Jeden z członków zespołu przedstawia stanowisko grupy, drugi argumentuje, trzeci kontrargumentuje punkt widzenia drużyny przeciwnej, czwarty zaś podsumowuje.
2. Spośród pozostałych uczestników debaty wybiera się dwie osoby, które będą pełniły funkcję marszałka (moderatora) oraz sekretarza (pomocnika moderatora).
3. Marszałek jest moderatorem dyskusji. Wita uczestników, prezentuje temat debaty i obie strony sporu. W trakcie jej trwania udziela głosu mówcom i publiczności oraz pilnuje przestrzegania porządku dyskusji. Na koniec informuje wszystkich uczestników o wyniku debaty i krótko ją podsumowuje. Ma też obowiązek podziękować wszystkim uczestnikom debaty.
4. Sekretarz jest pomocnikiem marszałka. Do jego zadań należy pilnowanie czasu przeznaczonego na wypowiedzi uczestników debaty, zadawanie pytań oraz przekazywanie informacji.
5. Członkowie obu zespołów zabierają głos naprzemiennie – najpierw strona propozycji („za”), potem strona opozycji („przeciw”).

Wystąpienia pierwszych trzech uczestników powinny trwać pięć minut, natomiast osoba podsumowująca stanowisko swojego zespołu ma na to około siedmiu minut. W razie przekroczenia czasu marszałek powinien odebrać mówcy głos lub udzielić pozwolenia na dokończenie podjętej myśli.

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

Przed rozpoczęciem debaty członkowie obu zespołów mogą się do niej przygotować. Polega to na badaniu materiałów źródłowych i formułowaniu argumentów, które planują przedstawić.

Debata rozpoczyna się od głosowania publiczności „za” lub „przeciw” stawianej tezie. Pozwala to na późniejsze stwierdzenie, która ze stron użyła bardziej przekonujących argumentów oraz ile osób zdołała nakłonić do swoich racji.

Następnie obydwie zespoły wygłaszają swoje przemówienia z zachowaniem przytoczonych tu reguł. W tym czasie zarówno drużyna przeciwna, jak i publiczność, mogą zwracać się do osoby przemawiającej z pytaniami (zadawanie pytania nie może trwać dłużej niż 20 sekund). Jednak przez 30 sekund na początku i na końcu wypowiedzi nie można przerywać mówcy (czyli zadawać pytań lub podawać dodatkowych informacji). Osoba, której zadano pytanie, może odmówić odpowiedzi. Jeśli tego nie zrobi, czas potrzebny na zadanie pytania jest wliczany do czasu przeznaczonego na całe wystąpienie.

Po przemówieniach podsumowujących przedstawicieli obu stron debaty do dyskusji mogą się włączyć członkowie publiczności (każdy ma na wypowiedź nie więcej niż cztery minuty).

W następnym kroku odbywa się ponowne głosowanie publiczności. Widzowie decydują, która ze stron debaty była ich zdaniem bardziej przekonująca i czy teza została obroniona. Pod uwagę brane są następujące kryteria: umiejętność prowadzenia dyskusji i przekonywania oraz użyta argumentacja.

Debatę zamyka podsumowanie dokonane przez moderatora lub asesora. Obejmuje zarówno wartość merytoryczną dyskusji, jak i umiejętności poszczególnych dyskutantów niezbędne do uczestniczenia w debacie.

Debata oksfordzka wymaga specjalnej organizacji przestrzeni sali, która pozwoli na usadzenie uczestników spotkania w taki sposób, aby byli podzieleni na zwolenników i przeciwników danej tezy oraz osoby, które nie dokonały jeszcze wyboru stanowiska.

Członkowie obu zespołów powinni siedzieć naprzeciwko siebie w pierwszych rzędach. Miejsca za nimi zarezerwowane są dla tej części publiczności, która jest zwolennikiem danej strony. W ławach środkowych, ustawionych prostopadle do debatujących, zasiadają osoby, które nie opowiadają się jeszcze za żadną ze stron. Miejsce przeznaczone dla marszałka (moderatora) znajduje się w przeciwległym końcu sali, na podwyższeniu. Obok niego siada sekretarz debaty. Zgodnie z tradycją zespół reprezentujący argumenty „za” zajmuje miejsce po prawej stronie marszałka, a zespół przeciwny – po lewej. Uczestnikom debaty nie wolno zmieniać miejsc i opuszczać sali do momentu przerwy między wystąpieniami.

Debata panelowa

Technika debaty panelowej charakteryzuje się prowadzeniem dyskusji przez wyznaczoną grupę osób, (tzw. „panel”) pod kierunkiem osoby pełniącej funkcję moderatora.

Zazwyczaj grupa panelistów przygotowuje się do dyskusji przed debatą, informując moderatora, o czym ma zamiar mówić w czasie debaty. Zadaniem moderatora jest udzielanie głosu panelistom i słuchaczom.

Paneliści powinni prezentować odmienne punkty widzenia, aby w debacie pojawiły się zróżnicowane stanowiska. Ich wypowiedzi są obserwowane przez grupę słuchaczy pełniących funkcję zarówno obserwatorów, jak i uczestników dyskusji (w wyznaczonym czasie).

Po wypowiedziach wszystkich panelistów głos zabierają obserwatorzy. Mogą oni zadawać panelistom pytania, komentować ich wypowiedzi, a także prezentować własny punkt widzenia.

Na koniec debaty moderator komentuje wypowiedzi panelistów oraz słuchaczy, a także podsumowuje wyniki debaty.

Debata wielokrotna

Debata wielokrotna jest techniką, która łączy ze sobą debatę plenarną z dyskusją w małych grupach. Jej celem jest

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

znalezienie najlepszego rozwiązania dla postawionego problemu.

Ten rodzaj debaty przebiega w trzech fazach. W pierwszej fazie moderator definiuje problem, który jest następnie krótko omawiany przez każdego z uczestników. Następnie osoby biorące udział w debacie dzielą się na zespoły, którym przydziela się poszczególne problemy do rozwiązania. Przedmiotem dyskusji w grupach może być to samo zagadnienie, które zostało poruszone podczas debaty plenarnej, albo jeden z jego elementów.

W drugiej fazie wszystkie zespoły dyskutują w swoim gronie na temat możliwych rozwiązań, spośród których ostatecznie wybierane jest jedno. Zadaniem uczestników jest także przygotowanie uzasadnienia dla swojej decyzji.

W trzeciej fazie liderzy poszczególnych zespołów przedstawiają wyniki prac na sesji plenarnej, podczas której podlegają one dyskusji. Na koniec wszyscy uczestnicy wybierają najlepsze rozwiązanie problemu. Może się to odbywać za pomocą:

- a. przegłosowania jednej z propozycji rozwiązań;
- b. podania rozwiązań alternatywnych, jeżeli w dyskusji pojawi się kilka odpowiednich rozwiązań określonego problemu;
- c. uzasadnienia przyjętego wyboru przez uczestników debaty;
- d. zebrania argumentów przez moderatora i ostatecznego uzasadnienia przyjętego rozwiązania;
- e. przedstawienia przez moderatora wniosków na temat osiągnięcia założonych celów.

Asesor ocenia pracę poszczególnych zespołów i ich liderów w formie pisemnej (ocena opisowa), a także przebieg dyskusji plenarnej, wskazując uczestników najbardziej aktywnych oraz mających największy wkład w rozwiązanie problemu (wypełnienie karty oceny).

Debata wielokrotna pozwala na sprawdzenie wielu różnych umiejętności i kompetencji społecznych jednocześnie, zwłaszcza w zakresie rozwiązywania problemów, pracy zespołowej i kierowania zespołem. Umożliwia wymianę informacji, a także prezentowanie przez uczestników wiedzy oraz różnych punktów widzenia.

Debata „za” i „przeciw”

Jest to technika podobna do debaty oksfordzkiej. Uczestnicy w podziale na dwie grupy analizują określony problem z dwóch różnych punktów widzenia. Na koniec wspólnie podejmują decyzję w danej sprawie.

Asesor wybiera temat debaty, określa jej zasady oraz dzieli uczestników na zwolenników i przeciwników danej tezy. Nie komentuje jednak wypowiedzi dyskutantów i nie orzeka o wyniku debaty.

Otwieranie dyskusji, przydzielanie i odbieranie głosu uczestnikom oraz czuwanie nad sprawnym przebiegiem i kulturą dyskusji należy do moderatora (moderatorów).

Ocena, która strona stosowała lepszą argumentację i była bardziej przekonująca, należy do obserwatorów (wypełniają oni karty obserwacji) lub słuchaczy (metodą głosowania). Wszystkie głosy „za” i „przeciw” są zapisywane np. na tablicy. W trakcie podsumowania ustala się, które argumenty otrzymały najwięcej głosów.

Ta technika jest przydatna w sprawdzaniu umiejętności krytycznego myślenia i argumentowania, rozwiązywania problemów, poszukiwania i porządkowania informacji oraz weryfikowania różnych tez.

Przykłady zastosowania debaty ustrukturyzowanej

Poniższy przykład przedstawia wykorzystanie debaty oksfordzkiej do weryfikacji efektów uczenia się studentów.

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

Nazwa instytucji	Uniwersytet w Reading
Kraj pochodzenia	Wielka Brytania
Kontekst funkcjonowania instytucji	<p>Centrum Wsparcia Zapewniania Jakości i Rozwoju na Uniwersytecie w Reading rekomenduje metodę debaty oksfordzkiej do kształcenia i weryfikacji efektów uczenia się studentów.</p> <p>Centrum jest odpowiedzialne za wspieranie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • rozwoju i zwiększania jakości kształcenia i uczenia się, • rozwoju wewnętrznych procedur związanych z zapewnianiem jakości, • rozwoju zawodowego kadry. <p>Do jego zadań należy dbanie o to, aby procesy zapewniania jakości były dostosowane do swoich celów i wydajne, oraz informowanie o postępach w nauczaniu i uczeniu się na uniwersytecie.</p>
Nazwa kwalifikacji	<p>Program: <i>Approaches to sustainable development</i> („Podejście do zrównoważonego rozwoju”)</p> <p>Liczba studentów: 20–40</p>
Krótki opis stosowania danej metody	<p>W systemie anglosaskim stosowanie debaty oksfordzkiej jako narzędzia uczenia się jest dobrze ugruntowane (np. Oxford Union Society organizuje tego typu debaty od 1823 r.).</p> <p>Deбата oksfordzka może też służyć jako narzędzie sprawdzania tych efektów uczenia się, które pomaga rozwijać (np. związanych z pracą zespołową, syntezą informacji, wykorzystaniem wiedzy, komunikowaniem się – w szczególności z prowadzeniem dyskusji).</p>
Możliwości samodzielnego zdobycia informacji o metodzie/z pomocą doradcy	<p>Informacje o regułach debaty i sposobie jej weryfikacji można uzyskać od kadry akademickiej. Ponadto studenci są zachęceni do samodzielnego pozyskiwania informacji na ten temat.</p>
Czynniki, jakie stały za wyborem danej metody w danych okolicznościach	<p>W tym programie nauczania debatę stosuje się, gdyż pozwala ona sprawdzić:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wiedzę na temat zrównoważonego rozwoju i jej rozumienie, • umiejętności komunikacyjne, w szczególności argumentowanie i prezentowanie na forum publicznym. <p>Studenci bardzo pozytywnie oceniają debatę jako narzędzie uczenia się lub weryfikacji efektów uczenia się. Ich zdaniem metoda ta jest dynamiczna i interesująca, zarówno ze względu na wymagający charakter samej debaty, jak i motywujący sposób przygotowywania się do niej.</p> <p>Negatywne komentarze są na ogół związane z kwestią oceny pracy zespołu oraz z osobami „cichymi” z natury, które często nie odnajdują się w sytuacji debaty.</p>
Przebieg procedury	<p>Członek kadry dydaktycznej musi zdecydować, jakie kwestie będą przedmiotem debaty. Pytania mogą zostać sformułowane przez samych studentów (jakie ich zdaniem są dwie najpilniejsze kwestie związane ze zrównoważonym rozwojem).</p> <p>Asesor zawczasu powinien przygotować dla studentów przewodnik dotyczący struktury debaty, czasu trwania poszczególnych etapów oraz funkcji, jakie mają pełnić członkowie poszczególnych zespołów. Przedstawia on także studentom ogólny zarys tematu debaty</p>

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

	<p>oraz dzieli ich na zespoły. Tematyka często skupia się wokół aktualnych kwestii, ale należy ją dobrać tak, by obie strony mogły przedstawić realistyczne argumenty. Asesor może też wskazać podstawową bibliografię, choć studenci powinni sami poszukać źródeł.</p> <p>Optymalna wielkość zespołu to pięć osób, co oznacza, że w każdą debatę zaangażowanych jest 10 studentów (połowa przedstawia argumenty „za”, a druga połowa – argumenty „przeciw”).</p> <p>W debacie można dyskutować na więcej niż jeden temat, co pozwala sprawdzić dużą liczbę osób naraz (np. jeśli debata ma dotyczyć czterech tematów, to w dyskusję może być zaangażowanych 40 studentów; podczas gdy poszczególne zespoły prezentują swoje argumenty, pozostali uczestnicy mogą odgrywać rolę widzów).</p> <p>Każdy zespół przygotowuje się w czasie dwóch tygodni przed debatą, w tym opracowuje prezentację, która jest następnie przedstawiana w trakcie przemówienia otwierającego.</p> <p>Debata z reguły przebiega w następujący sposób:</p> <ul style="list-style-type: none"> • publiczność głosuje „za” lub „przeciw” danej tezie, • wnioskujący przedstawiają piętnastominutową ustną prezentację dotyczącą ich punktu widzenia danej sprawy, • następuje sesja pytań zadawanych przez drużynę przeciwną i publiczność, • każda z drużyn przedstawia dziesięciminutowe podsumowanie problemu (przygotowane przez zespół) i stara się uwzględnić w nim odpowiedzi na najważniejsze pytania postawione podczas debaty, • publiczność ponownie głosuje. <p>Marszałek (moderator) przedstawia krótkie wprowadzenie do debaty, dba o jej przebieg zgodnie z zasadami fair play, procedurą i w wyznaczonym czasie.</p> <p>Po zakończeniu debaty każdy z uczestników przygotowuje raport na temat, który został poruszony w debacie (maksymalnie 1500 słów). Zalecane jest, aby przynajmniej dwóch członków kadry dydaktycznej weryfikowało efekty uczenia się studentów w trakcie każdej debaty.</p>
<p>Wyniki procesu walidacji</p>	<p>Wyniki debaty stanowią podstawę do określenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.zawartości merytorycznej i organizacji debaty (na podstawie wcześniej przygotowanych kryteriów) – najpierw dla całego zespołu, a następnie w podziale na poszczególne osoby na podstawie wzajemnej oceny członków grupy; 2.indywidualnych raportów na temat poruszony w debacie (także na podstawie wcześniej ustalonych kryteriów).
<p>Zasoby organizacyjne i materialne</p>	<p>Wymagane zasoby obejmują m.in. odpowiednio dużą salę, pozwalającą na ustawienie sprzętów zgodnie z regułami debaty oksfordzkiej i pomieszczenie wszystkich uczestników.</p> <p>Dla powodzenia debaty oksfordzkiej konieczne jest dysponowanie kadrami, która umie stosować tę technikę i oceniać uzyskane za jej pomocą wyniki. Proces debatowania wymaga także sprawnego zarządzania przez moderatora.</p>
<p>Ograniczenia w stosowaniu</p>	<p>Ograniczeniem mogą być braki kadrowe i organizacyjno-materialne (niewystarczająca liczba osób umiejących zastosować tę metodę, brak dostępu do odpowiedniej sali) oraz udzielanie studentom niewystarczających informacji, co wpływa na poziom ich przygotowania i w rezultacie – na osiągnięte przez nich wyniki.</p>

Materiał pobrany ze strony walidacja.ibe.edu.pl/metody

Bibliografia

Buchwald, B. (2017). *Ekspertyza dotycząca niestandardowych metod sprawdzania efektów uczenia się* [materiał niepublikowany].

European Commission, Cedefop i ICF International (2014a). *European inventory on validation of non-formal and informal learning 2014. Thematic report: validation methods*. Luxembourg: Publications Office.

European Commission, Cedefop i ICF International (2014b). *European inventory on validation of non-formal and informal learning 2014: country report Norway*. Luxembourg: Publications Office.

Łoś, E. i Reszka, A. (2009). *Metody nauczania stosowane w kształtowaniu kompetencji kluczowych. Matematyka. Podręcznik metodyki operacyjnej*. Wrocław: Innovatio Press Wydawnictwo Naukowe Wyższej Szkoły Ekonomii i Innowacji.

Karmelita, M. *Metody aktywizujące na lekcjach przedmiotów humanistycznych*. Pobrane z: http://www.zsjanuszkowice.pl/07_publicacje_i_strony_nauczycieli/karmelita_02.pdf

Strony internetowe:

California State University Northridge: <http://www.csun.edu/~ds56723/phil338/hout338rubric.htm>

Centrum Edukacji Obywatelskiej: <https://glowna.ceo.org.pl/>

HKU Assessment Resources: <http://ar.cetl.hku.hk>